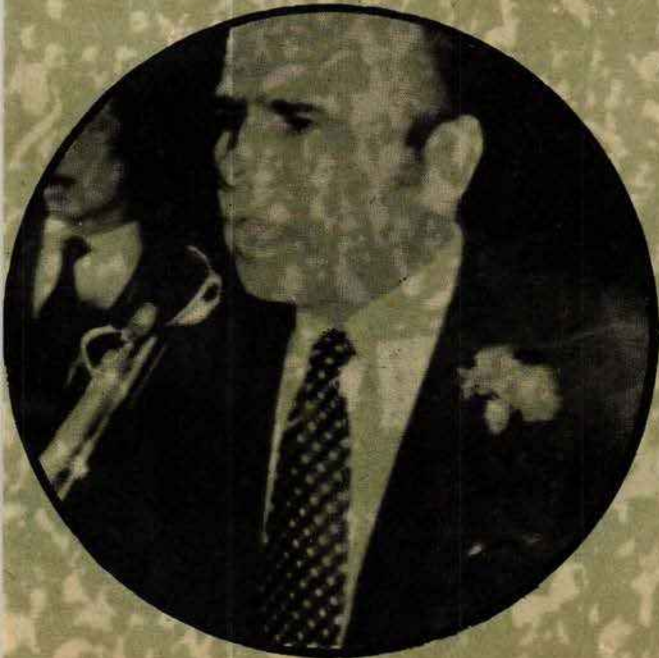

tekstil

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR. YIL:5, SAYI:71, 15 HAZİRAN 1973

Türkiye'de asgari ücret 25 liradır
Türk-İş yöneticilerinin maaşları
9 Bin liradır

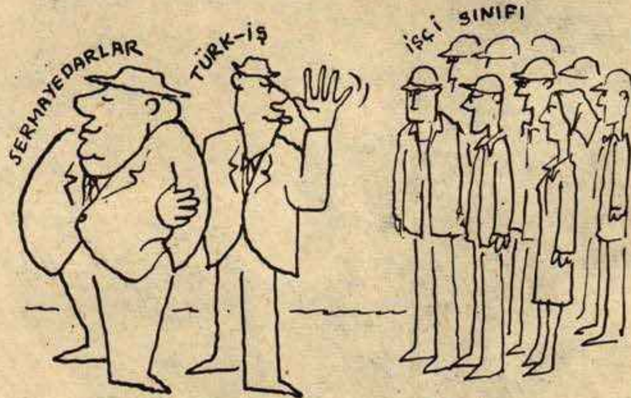
TÜRK-İŞ İŞÇİ SINIFINI TEMSİL EDEMEZ

SAHİBİ: RIZA GÜVEN
YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:
ABDULLAH SERT * ADRES:SIHHIYE APT.NO:
9 CAĞALOĞLU, İSTANBUL * TEL:26 85 90*
BASKI:KARACA OFSET*
DÜZENLEYEN:ASYA ORGANİZASYON*AYDA BİR
YAYINLANIR * AYRICA
PARA İLE SATILMAZ

biz işçiler...

Türk-İş'in artık
treni kaçırdığını,
artık
işçi sınıfını
temsil etmek yeteneğini
kesinlikle
kaybettiğini
çok iyi biliyoruz.
İşçileri, siyaset
alanının dışında tutmanın
ihanetin ta kendisi
olduğunu çok iyi
biliyoruz.
Oysa,
Türk-İş'in
9. Genel Kurulu'nda
partilerüstü sendikacılık
denen kepaze görüş,
bir tüzük
maddesi oldu.
Böylece
Türk-İş, sermayedar
sınıfın yanında
saf tuttuğunu belgeledi.
Bu aynı zamanda
Türk-İş'in
ihanet belgesiydi...

...diyoruz!

Adana Şubemiz Kuruldu

Adana Şubemizin hikayesini bilmeyen kalmamıştır sanırız. Yılan hikayesine dönmüş bulunan Adana Şubemizin kurulması konusunu Tekstil'e gönül vermiş Adanalı işçi kardeşlerimizin dayanıklı, yiğit mücadelesi çözüme kavuşturdu, ve Adana Şubemiz kuruldu.

Sıkıyönetimin kalkması üzerine Tekstil'in aylardır kahırla, sabırla yoğrulmuşve fakat yılmamış Adanalı üyeleri hemen harekete geçmişler ve Genel Merkezden şubenin kurulması için izin verilmesini, yönetici gönderilmesini istemişlerdir. Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı, 4 Haziran günü Adana'ya hareket etmiş, şubenin kurulması işlemlerini tamamlamış, müteşebbis kurulu oluşturarak şubeyi hukuken kurmuştur. 9 Haziran 1973 Cumartesi günü de Genel Başkan Rıza Güven, şubenin açılışı için Adana'da hazır bulunmuştur. Genel Başkan Rıza Güven ve Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı, yaptıkları konuşmada, Tekstil'in ilkelerini ve Adanalı üyelerimizin övgüye değer çaba ve tahammüllerini anlatmışlar, üyelerimize başarılar dilemişlerdir. Adana Şubemizin kurulduğunu açıklayan bir bildiri de dağıtılmak üzere hazırlanmıştır.

Adana Şubemizin kuruluşuna ilişkin gelecek sayımızda geniş haber ve yazıları yayınlayacağız. Dergimiz baskıya verildiği sırada Adana Şubemiz, Genel Başkan Rıza Güven ve Genel Başkan Vekili Sabri Tığlı'nın yönetiminde etkin bir çalışmaya girmiştir.

Tekstil Dergisi olarak işçi kardeşlerimize Şubelerinin uğurlu olmasını diler, başarılı çalışmaların dan dolayı kutlarız.

● Yeni Tekstil Herko'da Başarılı Sözleşme

Topkapı Şubemize bağlı ve ülkemizin en güzel yünlü kumaşlarını üreten bu işyerinde sözleşme müzakereleri uzun ve çetin geçti.

Masa başında anlaşmaya varamayan müzakere heyetimiz, uyuşmazlık zaptı tutarak durumu sendikaya intikal ettirmişlerdir.

Yasa uyarınca gerekli işlem yapılarak Bölge Çalışma Müdürlüğü'ndeki toplantı tesbit edilmiş fakat işverenler toplantıya katılmamışlardır. Bunun üzerine sendikamızın grev hakkı doğmuş ve grev kararı alınmıştır. Grev kararından sonra işveren müzakere istemiştir. Bu müzakereye Genel Başkanımız Rıza Güven ve İşyeri Baştemsilcisi de katıldı.

Saat 15'te başlayan müzakere, gece 22.30'a kadar sürmüştür. Sendikamızın isteklerinin büyük bir kısmı kabul edildiğinden anlaşmaya varılmıştır.

İşyerinde yapılan toplantıda sözleşmenin yapımı ve alınan haklar Genel Başkanımız Rıza Güven tarafından üyelerimize anlatılmıştır.

● Banal Mensucat

Topkapı Şubemize bağlı olan bu işyeri ile müzakereler olumlu bir şekilde sürdürülerek kademeli bir zam alınmış ve sözleşme bağlanmıştır.

● Alpak Kuru Temizleme

Bakırköy Şubemize bağlı Alpak Kuru Temizleme işyerinde, toplu iş sözleşmesi müzakereleri uzun sürmekle beraber iyi bir şekilde so

nuçlanarak toplu sözleşme imzalanmıştır.

Emboy'da Sözleşme

Bakırköy'de kurulu Emboy işyerinde geçen devre ilk defa toplu iş sözleşmesini sendikamız yapmış ve en yüksek zammı almıştı.

Bu devre toplu iş sözleşme müzakerelerinde anlaşmaya varılamamış, uyuşmazlık tutanağı tutulmuş , yasa uyarınca gerekli işleme başlanmıştı.Ancak uyuşmazlık üzerine işveren sendikamızın isteklerini benimseyince, sözleşme imzalanmıştır.

İlhan Bayoğlu İplik Fabrikası

Bayrampaşa'da kurulu olan bu işyerinin ilginç bir tarihi vardır. Bu işyeri Ömer Malikiler Pamuk İplik Fabrikası idi. Geçen dönem toplu iş sözleşmesi biterken satıldı ve Kartaltepe işyeri tarafından satın alındı. Satın alındıktan sonra da yeni işverenli aramızda yapılan bir protokolla Kartaltepe'nin sözleşmesi burada da uygulandı.

Bu devre toplu iş sözleşme yetkısı alındıktan sonra yeniden satılan işyerini İlhan Bayoğlu adında bir işletmeci satın aldı. İşyeri toplu İş sözleş me müzakereleri denetimine birkaç avukat değiştirerek katıldı. En sonunda, bir anlaşma zemini bulundu ve böylece üyelerimiz de yeni bir sözleşmeye kavuştular.

Bakırköy Şubesinde Biçki Dikiş Kursu

Sendikamızın iki yıl önce açtığı biçki-dikiş kursu, ilk mezunlarını geçen ay verdi. Bakırköy Şubemiz de yapılan bir törenle kendilerine diplomaları verilen Tekstil Sendikası üyesi kız işçilerimiz, iki sene boyunca diktikleri elbiseleri sergilediler.

Kordelayı kesmeden önce bir konuşma yapan Genel Başkanımız Rıza Güven, işçilerin fabrika dışında sosyal ve kültürel faaliyetlere katılmalarının faydalı olacağını söyledi.

Çok sayıda ziyaretçinin hazır bulunduğu sergide, genç kızlarımızın hünerli elleriyle hazırladıkları , elbiseler çok beğenildi.

Kendisiyle konuştuğumuz Bakırköy Şubemizin Başkanı Mülayim Güdücü, sendikanın açtığı biçki-dikiş kursunun, işçi kızlarımız tarafından büyük ilgi gördüğünü, kurslara bundan sonra da devam edileceğini söyledi.

Gaziantep Ali Güner Fabrikası'nda 45 Tekstil İşçisi Grev Yapıyor

Gaziantep Şubemizde mücadelemiz devam ediyor.

Özür

Dergimizin 15 Mayıs 1973 günlü 70. sayısında yayınlanan "İşçiler Patronlar ve Doğum Kontrolu" adlı yazıya, teknik bir yanlışlık sonucu yazarı Osman N. Koçtürk'ün adı konulmamıştır. Özür dileriz.

bir olayın düşündürdükleri

GÖRÜŞ

RIZA GÜVEN

Başkanı bulunduğumuz sendikanın uyguladığı bir sözleşmenin uygulanması ile ilgili olarak 600 kişilik bir fabrikada bulunuyorduk. İşçi arkadaşları eski sözleşmenin sona erdiği tarih ile yenisinin imzalandığı tarih arasında geçen döneme ait birikmiş zam farkları ödenecekti. Defterdarlık'ın fabrika müdürlüğüne yaptığı bir tebligatın yanlış anlaşılması üzerine, işçiler arasında bir dalgalanma oldu. Birikmiş zamlardan % 40s oranında vergi kesileceğini sanmışlardı.

Önce durumu anlattık. Kesintinin tümünün vergi olmadığını, bir kısmının (% 11) sigorta pirimi olduğunu söyledik. Ama biz derdimizi anlatana kadar bir işçi arkadaş ayağa fırladı, heyecanla bağırdı: " Yılda yüz binlerce, milyonlarca kazanan toprak ağalarından vergi kesilmezken, işçinin 1500 lirasında yüzde 40 vergi kesmek ne demek oluyor? Kimi kandırıyorlar?"

Bir alkış koptu salonda. 600 işçi avuçlarını patlatırcasına alkışlıyorlardı.

Anlattık. Önce kesintinin korktukları kadar çok olmadığını söyledik. Sonra da az ya da çok bir kesinti vardır ve bu kesintinin sebebi üzerinde durulmazsa, yakınmanın bir anlamı olmayacağını ekledik..

Yasaları Parlamentonun çıkardığını, bu yüzden de parlamentodan bizim çıkarlarımıza uygun olmayan yasalar çıkıyorsa, bunun çözümünün yakınmak değil, o yasaları değiştirmek olduğunu belirttik.

Ve sorduk, "İşçi sınıfının çıkarlarına aykırı yasalardan dolayı kimi suçlayacağız?"

Önce bir sessizlik oldu. Sonra da bir başka işçi fırladı ayağa. "Suç bizdedir. Suç bizimdir. Biz oylarımızı kullanmayı bilmedikçe, patron partilerinin dümen suyunda gittikçe, meclislerde çoğunluğu teşkil eden temsilcileri elbette bizim çıkarlarımızla çatışan yasalar çıkaracaklardır. Evet suç bizdedir. Ama bu düğümü çözecek güç de bizdedir."

İlkinden daha büyük bir alkış koptu.

Anlattık o zaman ötesini de. Bazı patronların kendi paylarına düşen vergileri yatırmayıp kaçırdıkları yetmiyormuş gibi, işçilerden kestikleri sigorta pirimlerini bile yatırmadıklarını, işlettiklerini de anlattık. Ve şimdi bu patronlar meclislerdeki temsilcileri aracılığı ile bu borçlarının affedilmesi için çabalıyorlardı. Üstelik çarptırıldıkları cezalar banka faizinden bile düşük cezalardı.

Dinlediler. Gözleri anladıklarını belli ediyordu. Hem de çok iyi anladıklarını...

Bütün bunları bilen ve değiştirmek için kıllarını bile kıpırdatmak zahmetine girmeyen büyük büyük sendikaların var olduğunu, hepsinin de üstünde adı kutlu, kendi sarı bir koca konfederasyonun olduğunu anlıyorlardı...

Partiler üstü politika dümeninin altında yatan kepaze sermaye yardakçılığını anlıyorlardı.

Ve bir zamanlar anlamadıklarını sandığımız, siyasetin taa göbeğinde ter dökmedikçe bu bozuk çarkı kıramayacaklarını anlıyorlardı.

Önemli olan da buydu galiba..

İHANET ZİNCİRİNİN SON HALKASI MI ?..

Türk-İş Kongresinde İşçilerin Politik Mücadele Vermesine Karşı Çıkıldı

OLAYLAR ZİNCİRİ

Türk-İş Yöneticilerinin Maaşları 9 bin Liraya Çıkarıldı

İşte, takke düştü kel göründü. Türk-İş'in 9. Genel Kurulu bitti. Herşey eski hamam eski tas oldu.

Mayıs ayının son günlerinde başlayan Türk-İş'in 9. Genel Kurulu Haziran ayının ilk günlerinde sona erdi. Seyfi Demirsoy yeniden Genel Başkan seçildi. Halil Tunc da yeniden Genel Sekreter..

Oldukça uzun süren Genel Kurul'un sonunda çok önemli kararlar da alındı. Özetlersek:

Türk-İş'in siyasete karışması kabul edilmedi. Türk-İş, "partiler üstü siyasete"devam edecek yani. Yani Türk-İş, bundan böyle de sermayedarların çıkarlarını savunup, işçi sınıfına ihanet etmeye devam edecek.

Sosyal demokrat sendikacılar diye adlandırılan ve öne sürdükleri görüşleri ile, işçi sınıfının çıkarlarına, az da olsa uygun bir yol izlenmesini isteyen sol kanat, Türk-İş yönetiminden uzaklaştırıldı.

Türk-İş yöneticilerinin maaşları 9 bin liraya çıktı.

BİRAZ DİDİKLEYELİM.

Koskoca Türk-İş Genel Kurul toplantısının ardından üç madde halinde yapıverdiğimiz şu özeti şimdi didik didik edelim. Bakalım altında yatan ihanet nedir? Türk-İş gerçekten işçi sınıfının bir örgütü olarak kalmaya layık mıdır, değil midir?

Birincisinden başlayalım:

Genel Kurulda, Türk-İş'in partiler üstü siyasete devam etmesi kararlaştırıldı. Üstelik büyük bir utanmazlıkla bu çağ dışı görüş tüzüğe de geçirildi. Yani Türk-İş'in karşı devrimci yöneticileri, kapitalizmin kuyrukçuluğu olan planlarını belgeye bağladılar.

PARTİLERÜSTÜ KALMAK NE DEMEKTİR?

Genel Kurul boyunca, sınıflarından kopuk, fırsatçı, kişisel çıkarlarından başka hiçbir şey düşünmeyen Türk-İş'in sağ kanadına bağlı birçok sendikacı partiler üstü siyaseti savundular. Eğer bir partiden yana olursak işçi sınıfının çıkarlarına aykırı davranmış oluruz dediler. Bunu hiç saklamadan, açık açık dediler üstelik.

Biz, cehaletten mi, ihanetten mi böyle konuşulduğunu araştırmayacağız.

Yalnızca bu görüşün sakatlığını, rezilliğini işçi gözüyle ortaya koymakla yetineceğiz.

Türk-İş'teki sağ kanat siyasete karışmayalım derken, açıkça siyaset alanını patron partilerine, patronlara, sermayedarlara bırakalım demektedirler

İspatlayalım. Eğer işçi sınıfı Türk İş yöneticilerinin söylediği gibi siyasete karışmaz da yalnızca ücretlerine zam almakla yetinirse ne olacaktır? Olacağı şu: Toplu sözleşmelerle aldığımız ücret zamlarını patronlar, mallara zam yaparak bizden geri alacaklardır. İşte açık örneği: Biz tekstil is-

çileribir süre önce ücretlerimize zam aldık. Ama hemen ardından ekmeğe zam geldi, kumaşa zam geldi, ayakkabıya,pirince zam geldi... Kısacası aldığımız ücret zamlarını patronlar bizden geri aldılar. Biz yeniden zam alsak, onlar yeniden mallara zam yapacaklar ve bu böylece sürüp gidecek...

SÜRÜP GİDECEK Mİ?

Sürüp gidecek dedik. Düzeltelim: Türk-İş gibi sendikalar işçi sınıfının başına çöreklenip kaldığı sürece bu böyle sürüp gidecektir. İnanıyoruz ki, tabandan fışkıracak bilinçli, devrimci işçiler sendikalarının, federasyonlarının, konfederasyonlarının yönetimini ellerine aldıkları zaman bu büyük aldatmaca sona erecek, sarı sendikacılar tarihin çöplüğündeki yerlerine gömülürken , işçi sınıfının yiğit evlatları, sendikalarını bütün güçleriyle siyaset sahnesinin tam göbeğine oturtacak ve siyasal iktidarı ele geçirme mücadelesi içinde patron partileriyle at yarıştıracaklardır.

Türk-İş Genel Kurulunun ikinci önemli olayı da, uzun süreden beri bu kongreye hazırlanan ve adlarına "sosyal demokrat sendikacılar" denen bir grup Türk-İş'e bağlı sendika yöneticisinin Türk-İş yönetiminden uzaklaştırılmaları oldu.

İşçilerin siyasete karışması gerektiğini savunan, Türk-İş'in bugünkü yönetimini "ihanet" olarak niteleyen bu grup genel kurul boyunca yer yer oldukça ağır suçlamalarda bulundular ve eleştiriler yönelttiler. Gel gör ki örgütlerin yönetimi güzel, parlak sözlerle değil, disiplinli, uzun soluklu bir taban çalışmasıyla ele geçirilir. Oysa sosyal demokrat sendikacılar bunu başaramadılar ve Türk-İş içindeki karşı devrimci, sağcı kanat yönetimi elinde tutmayı başardı. Üstelik, sosyal demokratları, yönetimden uzaklaştırmayı da başararak...

BU BİZE NE ANLATIR?

Dergimizin bu sayısında, sosyal demokrat sendikacıların savundukları görüşleri eleştirmeyeceğiz. Bu daha ileriki günlerin işi. Ama Türk-İş içinde mücadele veren sosyal demokrat sendikacıların, bu Genel Kuruldaki hatalarını eleştirmek zorundayız. Eleştirmeliyiz ki, alacağımız ders bizim kendi öz mücadelemize ışık tutsun.

Bir daha tekrarlayalım. Sosyal demokratlar, bir kongrenin yani bir çeşit örgüt içi iktidar mücadelesinin parlak sözler söylemekle kazanılacağını sandılar. Kongre öncesinde doğru dürüst bir çalışma yapmadan, görüşlerini işçi sınıfının en uyanık kesimlerine açıp, onların desteğini sağlamadan yola çıktılar ve tabii ki yaya kaldılar.

Bıkmadan, usanmadan tekrarlamalı ve kafamıza kazımalıyız ki, işçi sınıfının bütün mücadeleleri örgütlü,hep birlikte yürütülür. Örgütlü davranmak ise kesinlikle hesaplı kitaplı davranmak , hareket etmek demektir. İşçi sınıfının hiçbir mücadelesi sırf kuru sözle, heyecanla kazanılmamıştır. Bu yüzden,işçi lideriyiz, deyip, Türk-İş içindeki mücadeleyi yürütmek görevini üstlenen sosyal demokrat sendikacılar bu sınavı verememişler ve sınıfta kalmışlardır.

GELELİM VEHBİNİN KERRAKESİNE!

Türk-İş Genel Kurulunun önemli (!) kararlarınan sonuncusu da, yönetici olarak görev alanların maaşları konusu oldu.

Ve ister inanın ister inanmayın, bu kongrede Türk-İş yöneticilerinin maaşları tam 9.000 (dokuz bin) liraya çıkarıldı.

Her ay 9 bin lira maaş, ayrıca "koltuk tazminatı" olarak da bin lira alacak olan Türk-İş Genel Başkanı Demirsoy.

İşte burada biraz durmak gerekecektir. Üstelik, söze nereden başlanacağını bilemeden durmak gerekecektir. Öyle ya, işçi sınıfının bir örgütünün yöneticilerinin maaşları dokuz bin liraya çıkarılırsa, orada söze başlamak kolay olmaz pek.

İşçi sınıfının yüz binlerce, yiğit, namuslu ve yoksul üyesine utanıp sıkılmadan 750 (brüt) asgari ücreti yeterli bulan Seyfi Demirsoylar, Halil Tunçlar, Vahap Güvençler, Şevket Yılmazlar kendilerine tas tamam 9 bin lira maaş biçmişlerdir.

BİR YILDA, BİR AYDA.

Yani bugün Türk-İş yöneticileri işçilerin büyük bir çoğunluğunun bir yılda aldığı parayı bir ayda almaktadırlar. Yolluklarını, altlarında işçi parasıyla alınmış arabalarını, saray misali çalışma odalarını bu hesaba katmıyoruz.

Ama hemen ardından da ekliyoruz. Bu kadar parayı bir ayda cebine indirenler elbette, partilerüstü siyaset deyip, işçi sınıfının siyasetten uzakta tutacaklardır. Elbette, siyaseti patronlara, sermayedarlara bırakacaklardır. Böylece bu vurgun düzeninin işleyip, sürüp gitmesinin hesabını yapmaktadırlar. İnancımız odur ki, işçi sınıfının gerçek temsilcilerinin, tabandan fışkırmış devrimci işçilerinsendika yönetimlerini ellerine aldıkları,siyasete ağırlık koydukları bir Türkiye'de bu sarı, bu sermaye uşağı adamların yeri kalmayacaktır. Onların da istediği, bu kaçınılmaz sonu ellerinden geldiğince geciktirmekten ibarettir.

Ve inanıyoruz ki, bu rezil çarkı,ancak ve ancak işçi sınıfının kendisi kıracaktır.

TATLI SERT

Aslında sevmediğim şeydir, "b demedim mi, bak gördün mü" anlamı gelecek biçimde davranmak,ya da sonra yapacağım gibi eski yazıla dan aktarma yapmak. Ne var ki,Tür İş üzerine oturup da yeniden ya yazmak gücüme gittiğinden yapıyor bu işi. Oturmuşuz, tam bir yıl ö ce Tekstil'in Haziran 1972 ayın yayınlanan 62. sayısında ve de köşede Türk Sendikacılığı üzeri uzun bir yazı döşemişiz. İşte o ya zının Türk-İş bölümünden örnek si ze:

" TÜRK-İŞ OLAYI

1951 yılından beri faaliyette b lunan Türk-İş Konfederasyonu ger çekten tutucudur. Bugün için, Tür kiye'nin içinde yaşadığı çalkantıl sosyo-ekonomik ve politik ortam i çinde ne yapacağını da bilememekte dir. Üstelik son olarak ortaya ko nulan on iki sendikanın sosyal de mokrasi önerisi yeni bir kaynaşmay yaratmıştır. Şimdiye değin katkısı bir kapitalist dünya görüşü içind bulunan Türk-İş bünyesinde bu yen önerinin neler yaratacağını sapta mak da önemlidir. Hemen belirteli ki, yöneticilerinin sendikacılığ bakış açılarındaki benzerlik, Türk-İş'de, yakın bir gelecekte bölünmenin olabileceğini düşündürmemektedir. Türk-İş bugün için, hızla gelişen sosyal, ekonomik ve politi olaylar karşısında, tabanın kaymasını önlemek, ayakta kalabilmek için formül aramaktadır.

" Türk-İş'in bazı yöneticileri, işte bu aleyhlerine gelişen olayla karşısında "partilerüstü sendikacılık" sloganından vazgeçip, politi bir dünya görüşüne sahip çıkarak,tabanlarını ellerinde tutmak istemektedirler. Bu nedenle, tabanları açin doyurucu olabilecek bir formül aramaktadırlar. Yöneticilerinin ya-

bir daha yazamam

pıları açık bulunduğundan, izleyecekleri sosyal demokrasi yolunun iç tenliğini saptamak da zordur.

" Konuya konfederasyonlardan girişimiz, işçi sınıfı üzerinde görüş ve tutumlarının etken olmasındandır. Ne var ki, sendikalar ve konfederasyonlar arası çekişmeler,hızla gelişen sosyal, ekonomik ve politik olaylar işçi sınıfının bazı gerçekleri yakalayabilmesini sağlamıştır. Hiç kuşkusuz, işçi sınıfımız bugün de, olaylara kısa süreli ekonomik yararı yönünden bakmaktadır. Bununla birlikte, belli işkollarındaki genç işçiler, Türkiye'yi, dünyayı kavrayan bir bilince erişmektedirler.

Türkiye'de olayların gelişme doğrultusu, gelecek günlerde sosyal demokratların güçleneceğini göstermektedir. Onların işçi sınıfına karşı tutumlarının ne olacağını şimdiden kestirmek zordur.

"Ne var ki, genç işçilerimizin , Anayasa'nın öngördüğü 'insan haysiyetine uygun bir yaşamı' kurma ve geliştirmeden kolayca döneceklerini ve bu amaç için mücadeleden yılacaklarını hiç sanmıyoruz."

Demişiz ve o günden bugüne de Türk-İş'de bir değişiklik olmamış, sadece son kongrelerinde maaşlar 9.000 T.L.'sına yükseltilmiştir.

HATIRATÇI GENEL SEKRETER

Elimiz eskilere uzanmışken,Türk-İş'in sağ tezgahlamada beyni olan ve de kontenjan senatörlüğüne vararak, yeniden seçilen Genel Sekreter Bay Halil Tunç'un son kongredeki bir partinin genel başkanına (ki Türk-İş'i tutucu bulduğu için kongreye gelmemiştir.) önceki sözleriyle sonraki sözlerinin birbirini tutmadığı yolundaki sataşmasına da biz yanaşalım. Yine, doğrusu bir daha yazamayacağımdan (çünkü yazık yeni bir yazı için kafa yormaya)yine Tekstil'in eski sayılarına dönelim. 15 Nisan 1970 tarihli Tekstil Dergisi'nde Halil Tunç'un şu sözlerini yazımıza aktarmışız:

"İşçi sınıfının, kendi sınıf bilinci çizgisinde bir mücadele vermesi, eğitim meselesidir.Eğitim meselesi çözüldükçe, işçi sınıfının bilinci de gelişecektir...Zaten işçi sınıfıkendi partisine oy vermiyordu ki! Tutucu güçlere oy veriyordu. Bu yeni birşey değil. İşçileri tutucu güçlere oy vermekten koparmaya çalışıyoruz. Burası yenidir."

Bu sözleri söyleyen Bay Halil Tunç, partilerüstü sendikacılık yutturmacasını bugün yeniden Genel Kurul kararına bağlayan ve fakat özellikle hakim sınıfın partisine milletvekili transfer eden Türk-İş'in Genel Sekreteridir.

Ortaçağ beyniyle bile bağdaşmayacak bir tekelci sendikacılığı Türkiye'ye oturtmak için Sendikalar Kanunu'nu değiştirtmiş Türk-İş'in Genel Sekreteri olan Bay Halil Tunç, Anayasa Mahkemesi'nin iptal ettiği bu yasa değişikliğini savunmak için Anayasa Mahkemesi önünde tam 126 daktilo sayfası tutarında savunma yapmış kişidir.

Kapitalizmin dünyadaki en güçlü temsilcisi Amerika'nın AID adındaki örgütünden, Amerikan çıkarlarına uygun olarak eğitim yapmak için binlerce liralık eğitim yardımı alan , Türk-İş'in Genel Sekreteridir. Bay Halil Tunç. Onun içindir ki, yukarada aldığımız sözlerine sakın ola ki kulak asmayın. Ama helal olsun bundan daha iyi kıvırmak da her kula nasip olmaz hani.

Neyse, iyice sağa çark etti de rahatladık artık. Sağolsun ...

Abdullah Sert

İŞÇİLERİN DÜNYASI DÜNYA İŞÇİLERİ

TÜRK-İŞ KONGRESİNDE BİR AVRUPALI SENDİKACI

Türk-İş Kongresine davetli olarak katılan Uluslararası Hür İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Otto Kersten, Türkiyedeki gelişmeler ve özgürlükler konusuna değinmiş, Türkiye'de işçi haklarının kısıtlanmasından, sendikal faaliyetlerin sınırlandırılmasından şikayetçi olduklarını belirtmiştir. İşsizlik sorununa da değinen Otto Kersten, "Türkiye kalkınmak istiyorsa, işgücünü işçilerini dışarıya ihraç etmekle bu işi başaramaz. İşçi emeğini her yerde satar ama, emeğini satmak istediği en iyi yer kendi ülkesidir. İşçi ihraç ederek işsizliğe çare bulmuş olmakla övünmek çıkar yol değildir." demiştir.

CHP GENEL BAŞKANI ECEVİT, TÜRK-İŞ'İ PROTESTO ETTİ

CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit, Türk-İş Kurultayına katılmamış ve bir bildiri yayınlayarak Türk-İş'i protesto etmiştir. Bildiride şöyle denmektedir: "Büyük sermayenin karı ve kazancıbüyük ölçüde artarken ayrıca akıl almaz teşvik tedbirleriyle de desteklenme yoluna gidilirken, işçinin gerçek geliri düşmektedir. Grevler önlenirken, lokavtlar dünyada görülmemiş ölçüde çoğalmaktadır. Türkiye'de ekonomik, sosyal ve siyasal dengenin böylesine işçiler aleyhine aksamasından şikayete en az hakkı olanlar, Türk-İş'in yönetiminden ve tutumundan sorumlu bulunanlardır. Çünkü uygulamada Türk-İş'i siyasette tamamen etkisiz kılan "partilerüstü politika" bu olumsuz gelişmenin başlıca nedenidir. Türkiye'nin örgütlenmiş işçi hareketinde öylesine büyük bir güç kaynağı saklıdır ki, bu kaynak demokrasi sınırları içinde ve Anayasa sınırları içinde gereği gibi kullanılırsa, ülkemizde işçilerin önleyemeyecekleri veya sağlayamayacakları Anayasa ve yasa değişiklikleri kolay tasavvur edilemez. Oysa acı gerçek odur ki, Türk işçi hareketi yıllardan beri istemediği hiçbir Anayasa ve yasa değişikliğini önleyememiştir ve istediği hiçbir yasanın çıkmasını sağlayamamıştır."

İŞÇİ ARKADAŞLARA DUYURULUR !

Uzun süreden beri halkın temel ihtiyaçlarına yapılan zamlara Haziran ayı başında bir yenisi daha eklendi. En temel ihtiyaç maddemiz olan ekmek de pahalılandı. Hükümet sözcüleri, ekmeğe yapılan zamma neden olarak tahıl taban fiyatlarına ve işçi ücretlerine yapılan zamları gösteriyorlar. Böylece esas nedenin farkında olmayan halkın gözünde, pahalılığın nedeni bu yutturmaca olarak kalıyor.

Ekmek, özellikle geri kalmış ülkelerde, yoksul halkın en fazla tükettiği yiyecektir. Besin değeri az, fakat karnı tok tutan ve diğer gıda maddelerine göre ucuz olan ekmeğe yapılan zammın, bardağı taşıran damla olduğu açıktır. Asgari ücretin 25 lira olduğu İstanbul'da 7 kişilik bir işçi ailesini düşünürsek bu zorlamayı daha açık bir şekilde görebiliriz. Bu ailede, günde en az 5 ekmek yenir. 2 liradan 5 ekmek 10 lira eder. Günde yalnız 10 lira ekmek parası veren bu ailenin diğer ihtiyaçlarını nasıl sağlayabileceği önemli ve acı bir sorudur. Tabii bu soruyu, köpeklerini bile pirzolayla besleyen patronlara değil, geçim yükünü bütün ağırlığıyla sırtında taşıyan, bir ekmek parası çıkarabilmek için bütün gün başkasının işinde çalışmak ya da aç gezmek zorunda kalanlara soruyoruz.

DİKKAT!

TÜRK-İŞ KONGRESİNDE İŞÇİ SINIFININ SÖZDE TEMSİLCİLERİ PARTİLERÜSTÜ POLİTİKAYI KABUL EDERKEN, ODALAR BİRLİĞİ KONGRESİNDE SERMAYEDARLAR, SEÇİMLERDE PARLAMENTOYU KENDİ TEMSİLCİLERİYLE DOLDURMAYA KARAR VERDİLER!

Geçen ay biz işçiler için önemli dersler çıkarılabilecek iki olayı geride bırakarak geçti. Başkent Ankara'nın iki ayrı büyük sinemasının salonlarında, emek ve sermayenin temsilcileri toplandılar. İki milyona yakın işçinin temsilcisi Türk-İş'in, 9. Genel Kurulu "Ağlama Değmez Hayat" şarkısıyla açıldı. Aldığın ücret sana yetmiyor mu? Ağlama değmez hayat. Yoksulluğun pençesinde mi kıvranıyorsun? Ağlama değmez hayat. Çocuğunu okutamıyor, yakınlarının hiçbir sosyal ihtiyacını karşılayamıyor musun? Ağlama değmez hayat. Hastane kapısında horlanıyor musun? Ağlama değmez hayat. Topluca işten atılıp, açlığın pençesine mi itiliyorsun?Ağlama değmez hayat, diyerek Türk- İş yöneticilerinin maaşlarının 9 bin liraya çıkarılmasını kabul edip kapattılar emekçilerin kurultayını.

Öte yandan sermayenin tüm temsilcilerinin yani Ticaret Odaları, Sanayi Odaları ve Ticaret Borsalarının 28. Genel Kurul toplantısı " "Ağlama Değmez Hayat" şarkısıyla açılmadı.Aksine, sermayenin temsilcileri, temsil ettikleri mutlu azınlığın isteklerini dile getirdiler ve bunların gerçekleştirilmesi için çaba harcanmasını kararlaştırdılar.

Sermaye kesimi temsilcileri kongresinin açılış konuşmasını yapan Sezai Dıblan, "Sayın Talu Hükümetinin programını siyasi ve iktisadi istikrarın ve huzurun başlangıcı ve garantisinin işareti olarak görmekteyiz." diyerek, Hükümetin kendileri için garanti olduğunu belirtti.

Ondan sonra söz alan Başbakan Talu'nun, "Hükümet, özel teşebbüsü bütün gücüyle destekleyecektir." demesi sermaye temsilcileri tarafından uzun uzun alkışlandı.

Kongrenin, sonraki oturumlarında söz alan temsilciler, iki yıldır olup bitenlerden oldukça memnun olduklarını açıkladılarsa da gene de bazı talepleri olduğunu söylemekten geri kalmadılar.

Aydın delegesi, getirilmekte olan vergilerden yakındı. İş adamlarının daha az vergi ödemeleri gerektiğini savundu. Delege, "Getirilmekte olan vergiler bizim aleyhimize ve de Türk ekonomisinin aleyhinedir. Bizi işimizden, gücümüzden soğutacak niteliktedir." derken, Türk ekonomisinin dizginlerinin kendi ellerinde olduğunu kaçıramadıkları vergiler azaltılmazsa yatırımları kısacaklarını ifade ediyordu.

Kars delegesi, fabrika sahibi oldukları için ucuz fiyata kullandıkları elektrik enerjisinin yeterli olmadığını daha çok enerji üretecek kuruluşların açılması gerektiğini söyledi.

Zonguldak delegesi, ağır vergi cezalarının Cumhuriyet'in 50. yılı dolayısıyla çıkarılacak affın kapsamına alınmasını ve birlik yöneticilerinin bunu gerçekleştirmek için politik temasa geçmelerini istedi.

Gene aynı delege özel sektörün hala kredi sıkıntısı içinde olduğunu, bu yüzden de büyük iş sahiplerinin gelir vergisi yükünün azaltılması konusna değindi. Böylece, sermaye kesimin ağır vergi cezaları affının,af bekleyen diğer vatandaşların durumundan daha acil olduğu belirtilmiş oldu.

Sonuç olarak geçtiğimiz ay, Türk-İş kurultayında, "partilerüstü politika sürdürmeyi yeniden kabul edip, işçi sınıfına ihanetini bir kere daha perçinledi. Oysa **sermaye kesiminin temsilcileri, temsil ettikleri** mutlu azınlığın çıkarlarının gerçekleştirilmesi için, yaklaşan seçimlerde, parlamentoyu kendi temsilcileriyle doldurmaya karar verdi..

Bu Sayıda Yeni Tekstil Herko Fabrikasındayız

TEKSTİL İŞ KOLUN

● Sözleşmeyi, "başarılı" olarak niteliyorsunuz. Neden?

Bu soruyu bir temsilci arkadaş şöyle cevaplandırdı:

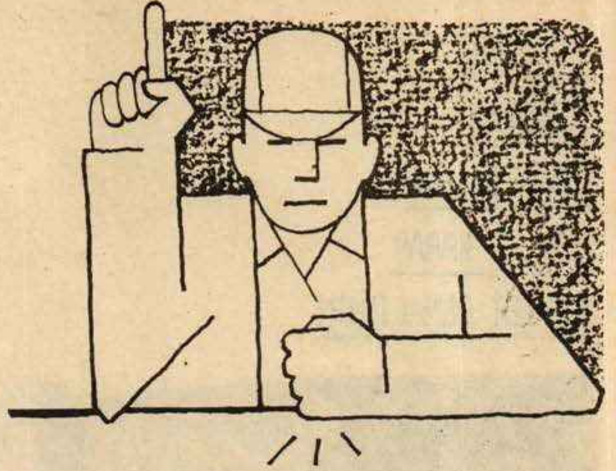
● *"Gündeliklerimize alınan 17 lira zammın dışında sağlanan diğer sosyal haklar sözleşmeye başarılı dememizi gerektirecek bir içerik kazandırıyor. 40 günlük ücret tutarında yıllık ikramiye ve saat ücretine 2 kuruş kıdem teşvik zammı verilmesi kabul edildi. Eskiden Sosyal Sigortadan aldığımız üç gün istirahatin*

örgütlü birliğin başarısı

İŞÇİ TEMSİLCİLERİ CEBRAİL KARABULUT, BESİM USTA, MUHİTTİN AKGÜN, SELVİNAZ ASLANER'İN KARARLI, AZİMLİ, YİĞİTÇE MÜCADELE ETMELERİ SONUNDA YENİ TEKSTİL HERKO İŞÇİLERİ, TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ SIRASINDA. ÇELİK BİR ZİNCİR GİBİ KENETLENMİŞLER VE BUNUN SAYESİNDE "TEKSTİL İŞKOLUNDA EN İYİ SÖZLEŞME" DENEBİLECEK BİR SÖZLEŞMEYE KAVUŞMUŞLARDIR. YENİ TEKSTİL HERKO İŞÇİSİ ARKADAŞLARIMIZIN AYNI KARARLI BİRLİK VE BERABERLİĞİ, SÖZLEŞMENİN UYGULANMASI SIRASINDA DA GÖSTERECEKLERİNE İNANIYORUZ. HAKLIYIZ, GÜÇLÜYÜZ! YİĞİT YENİ TEKSTİL HERKO İŞÇİLERİNİ VE TEMSİLCİLERİNİ BU BAŞARILARINDAN DOLAYI KUTLARIZ.

DERGİMİZİN BU SAYISINDA YENİ TEKSTİL HERKO FABRİKASINI ZİYARET ETTİK. GEÇTİĞİMİZ AY BAŞARILI BİR SÖZLEŞME İMZALANAN BU FABRİKADA, İŞÇİLER VE İŞÇİ TEMSİLCİLERİYLE, YENİ SÖZLEŞME VE SONUÇLARI İŞÇİLERİ YAKINDAN İLGİLENDİREN TÜRK-İŞ KONGRESİ HAKKINDA SOHBET ETTİK.

A EN ÜSTÜN HAKLAR ALINDI

yeni tekstil herko işçileri örgütlü olmanın meyvesini topladılar

igorta yalnız bir gününü düyordu. Oysa yeni toplu özleşmemizde sigortanın ö emediği bu iki günün paası artık işveren tarafın an ödenecek. Sözleşmeden nce, fabrikamızda bizi te irgin eden içme suyu prob emi de bir karara bağlanı. Artık işveren içme suarının verildiği küpler erine soğutucular koymak orunda. Ayrıca yemekhanede plastik sürahi ve bardakların yerine cam bardak ve cam sürahi konacak.

Yeni sözleşme, yemekhanedeki erzak kontrolunun temsilci arkadaşların denetiminde yapılması kararını da getirdi.

● Ayrıca her yıl 1 çift Beykoz ayakkabısı, bir gömlek ve çocuklarımıza 50 ile 250 lira arasında değişen tahsil yardımı da kabul edildi.

Bunun dışında Cumhuriyet'in 50. yıl dönümünde, 15 günlük ikramiye verilmesi ve diğer bazı hakların tanınması da karara bağlandı. Burada özellikle şunu söylemek isterim ki, sözleşmenin başarılı olmasında, görüşmelere temsilci arkadaşların da katılmasının büyük yararı olmuştur."

BİRLİKTEN

GÜÇ

DOĞAR!

● Sözleşmenin başarılı olması, görüşmelere temsilcilerin de katılmasıyla olmuştur görüşünü bir başka temsilci arkadaş şöyle izah etti:

● Sözleşme görüşmelerine, bizler de katıldık. Ve bundan sonrakilere de katılacağız. Başarılı bir sözleşme yapmanın yolu, işçilerin yakın denetimi altında bulunan temsilcilerin görüşmelere katılmasından geçer Bunu şöyle açıklıyorum: Öncelikle temsilciler işyeri şartlarını daha iyi bilmektedinler. Çünkü sözleşme yapılan fabrika kendi çalıştığı fabrika, sözleşmeden faydalanacak işçiler de arkadaşlarıdır. O işye-

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMALIDIR!

DEDİLER Kİ:İŞÇİLER, ÖZÜNDE SAHİP OLDUKLARI FAKAT YÖNETİMİNDE SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMADIKLARI SENDİKALARIN YÖNETİMİNİ ELE GEÇİRMEK ZORUNDADIRLAR!

rindeki işçilerin problemleritemsilcinin de problemleridir.

● *İkinci olarak o işyerinde, işçi-işveren arasındaki uygulamaları, temsilci arkadaş, sendikada profesyonel çalışanlardan daha iyi bilmektedir. Bu uygulamada çıkan aksaklıkları gene en iyi şekilde o dile getirir. İşte bu iki önemli sebepten ötürüdür ki, başarılı bir sözleşmenin yolu temsilcilerin de görüşmelere katılmasından geçer. Ayrıca, işçilerin , sendikaları etrafında çelik bir zincir gibi kenetlenmeleri, onunla birlik ve beraberlik içinde olmaları da başarılı bir söz-*

leşme için gerekli bir şarttır.

● Yeni Tekstil Herko işçileri, Türk-İş kongresiyle ilgili sorularımızı da şöyle cevapladılar:

● *Bu konuda bir işçi arkadaş, " Türk-İş'in başındaki bu yönetici kadro değişmezse, onların kongresinden de, yaptıkları ve yapacakları işlerden de birşey beklenemez." diye konuştu.*

● *Bir başka işçi arkadaş, "Türk-İş işçi sınıfının dileklerine cevap veremeyen, bir kuruluş haline getirilmiştir. Gazetede okudum.Asgari ücretlerin tesbit edilmesi meselesinde, Türk-İş işçilerin yanında olmadığını, aksine sermayedarlarla kucak kucağa olduğu-*

DEDİLER Kİ:BAŞARILI BİR SÖZLEŞME YAPMANIN YOLU,İŞÇİLERİN YAKIN DENETİMİ ALTINDA BULUNAN TEMSİLCİLERİN, SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE KATILMASINDAN GECER!

nu gösterdi. Asgari ücret tesbit edilirken,Devlet İs tatistik Enstitüsü asgari ücretin 57 lira, Türk-İş , 32 lira olması gerektiğini savundu. Asgari ücret komisyonuna da temsilci gönderen Türk-İş, asgari ücret 25 lira gibi komik bir rakam olarak tesbit edildiğinde hiç sesini çıkarmadı. Bu da bugünkü Türk-İş yöneticilerinin sermayedarlarla ne denli anlaşma içinde olduğunu gösterir." diyerek Türk-İş hakkındaki haklı düşüncelerini belirtti.

● Bir temsilci arkadaş da Türk-İş'in ünlü "partilerüstü politika" yutturmacasına değindi. "Partilerüstü politika" ile işçi sınıfının politik mücadelesinin engellenmek istendiğini ve işçileri zengin partilerinin kuyruğuna takmak istendiğini belirterek "Türkiye'de işçilerin aylık ücreti, 750-1500 lira arasında değişir. Bu para bu hayat pahalılığında,işçiyi ve onun ailesini ancak ölmeyecek kadar geçindirir. Oysa Türk-İş Kongresinde yöneticilere 9 bin lira aylık ödenmesi kararı alındı. Bu, işçi sırtından geçinip onu işverenlere satan sarı sendikacılığın ta kendisidir. İşçiler, özünde sahip oldukları fakat yönetiminde söz ve karar sahibi olamadıkları sendikaların yönetimini ellerine geçirmek zorundadırlar. İşçiyi işverene satan sarı sendikacılığa son verilmelidir." dedi.

DEDİLER Kİ:TÜRKİYE'DE ASGARİ ÜCRET 25 LİRADIR. OYSA, TÜRK-İŞ KONGRESİNDE YÖNETİCİLERE 9 BİN LİRA AYLIK ÖDENMESİ KARARI ALINDI. BU, İŞÇİ SIRTINDAN GEÇİNİP,ONU İŞVERENLERE SATAN SARI SENDİKACILIĞIN TA KENDİSİDİR!

İşveren , her yıl 300 lira yakıt parası ve belediye otobüs tarifesi üzerinden yüzde 20 zamlı yol parası verecek.

İŞÇİLERİN BİRLİK VE BERABERLİĞİ HAK ALMA MÜCADELESİNDE BAŞARIYI SAĞLAR!

İŞÇİLERİN DÜNYASI DÜNYA İŞÇİLERİ

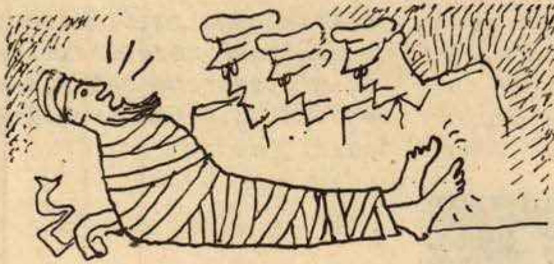
BU SAYIDA

bir fıkramız var

Yunan halkı yıllardır, taa 1967'den bu yana bir avuç tekelci sermayedarın hizmetindeki bir cunta tarafından baskı altında tutuluyor. Özgürlükten, demokrasiden yana Yunan yurtseverleri senelerdir zindanlarda zulüm görüyor, işlemedikleri suçları işkence yoluyla kabul etmek zorunda bırakılıyorlar.

Baskı altında yaşayan bütün halklar gibi Yunan halkı da, acı, buruk bir mizahı geliştiriyor bugünlerde. Yunan halkının dilinde dolaşan fıkralar, meseller, nükteler Yunan cuntasının taa yüreğine işleyen zehirli birer ok olup çıkıyor.

Yunanistan'da yurtseverlere yapılan işkencelerle dalga geçmek,işkencecileri kepaze etmek için halk arasında dolaşan güzel bir fıkra var.

● *Bir gün Mısırlılar çok çok eski zamanlardan kaldığı anlaşılan bir mumya bulmuşlar. İncelemişler, tartmışlar ama bir türlü mumyanın kaç bin yıllık olduğunu çözememişler. Bunun üzerine öteki ülkelerin bilginlerine, bilim merkezlerine başvurmaya karar vermişler. İlkin yolları Fransa'ya düşmüş. Mumya da yanlarında. Fransa'da Paris Üniversitesi'nde bilginler incelemişler mumyayı. 5 saat sonra cevap vermişler:*

-Bu mumya 5 bin yıl önceden kalmadır.

Mısırlılar pek güvenememişler. "Bir de İngiltere'ye gidelim." deyip varmışlar Londra'ya.

Londra Üniversitesi'ndeki bilginler de incelemişler mumyayı. 6 saat sonra kararlarını açıklamışlar:

- Bu mumya 4900 ile 5100 yıllıktır.

Eh, aşağı yukarı aynı.Ama içleri rahat etmemiş Mısırlıların. Bir de İtalya'ya gidelim demişler. Roma Üniversitesi'nin bilginleri de incelemişler ve cevap vermişler bir iki saat içinde:

- Mumya 4700-5200 yıllıktır. diye.

Mısırlılar, tamam, demişler. Aşağı yukarı anlaşıldı mumyanın yaşı. Ve ülkelerine dönmeye karar vermişler. Dönerlerken Yunanistan'dan geçiyorlar, bir de Atina Üniversitesi'ne soralım, demişler.

Atina Üniversitesi'nin kapısında duran bir albay kesmiş yollarını,"Yasak" demiş. "İçeri giremezsiniz!"

- Aman, demiş Mısırlılar.Biz bu mumya ile diyar diyar dolaşıp yaşını tesbit ettirdik. Bir de Atina Üniversitesi'ne soralım diyoruz. Yoksa, kötü bir niyetimiz yok bizim.

Albay biraz düşünmüş, "Peki" demiş, "Siz burada bekleyin, biz mumyanın kaç yaşında olduğunu öğrenir size bildiririz." Mumyayı alıp içeri girmiş. Mısırlılar da kapıda beklemeye başlamışlar.

Bir gün geçmiş, cevap yok. İki gün geçmiş, cevap yok, üç gün, yok, dört gün, yok, beşinci günün sabahı Albay elinde mumya çıkagelmiş.

- Tamam, demiş. Öğrendik yaşını.Tastamam 5152 yaşında imiş.

Mısırlılar şaşırmışlar."Çok güzel çok güzel ama neden bu kadar uzun sürdü bu iş?"

Albay cevap vermiş:

- Ancak, demiş. İşkencecilerimiz bu mumyayı ancak konuşturabildiler.

taban

erol yalçın

işçi sınıfının siyasete katılması engellenemez

Çok önceleri reklamı başlamış bulunan Türk-İş 9. Genel Kurulu,işçi sınıfı üzerindeki hesapları ortaya koydu.

Türk-İş'in 9. Genel Kurulu ' nun açılışında birer konuşma yapan sayın Babbakan ile, çoğu parti lideri olan parti sözcüleri, konuşmalarında işçi dostu olduklarını belirttiler. 12 Mart'tan sonra Anayasa'mızı değiştirip özgürlükleri kısıtlayanlar, sendikal hakları budamak için değişik yasalar çıkaranlar, toplu sözleşmeleri işlemez hale getirenler, grevleri kısıtlayıp, lokavtların artmasını sağlayanlar, işçi haklarını daha geriye götürmek için uğraşanlar acaba kimlerdi?

Türk-İş 9. Genel Kurulu, kamuoyundan büyük bir ilgi gördü. Bunun, birinci nedeni esasta işçi sınıfına hiçbir şey getirmeyen partiler üstü politika ile sosyal demokrat bir politika izlemenin gerektiğinin bu Genel Kurulda çözüm bulacağı kanısı olmuştur. Aslında bu iki politika arasındatemelde fark yoktur. Türkiye'ye özgülük dikkate alınmadan savunulacak sosyal demokrat politika, düzen değişikliği gerektirmeden,düzeni özünde koruyacak, egemen güçlerin eğemenliğini akıllıca sürdürecek, işçi sınıfını burjuvaziye teslim edecek, yeni bir yutturmaca getirecektir.

Partiler üstü politika ise, Amerika'dan bize uydurularak transfer edilen üzerinde tartışmaya gerek bulunmayan, iktidarların dümen suyunda giden, işçiye hiçbir söz hakkı verilmemesini amaçlayan, işçinin egemen güçlerin önünde bir robot gibi kullanılmasını sağlayan, dünyada eşi ve benzeri bulunmayan yutturmacanın adıdır.

Bizim görevimiz, bir bardak su içinde yaratılmak istenen fırtınanın nedenlerini işçi sınıfı ve kamuoyuna açıklamaktır. Bugün artık Türk işçisi ülkenin sorunları ile ilgilenmektedir.

Ülkemizde çalışanların çoğunluğunu temsil ettiğini ilan etmekten başka birşey yapmayan Türk-İş, tabandaki gelişmelerin gerisinde kalmıştır. Taban artık ülkenin temel ve ekonomik sorunlarını. örneğin toprak düzenini, iç ve dış ticareti , bankacılığı, kredilerin dağıtılışını, yabancı şirketlerin durumunu, halk yararına çıkacak reformların nasıl, neden yozlaştırıldığını, fiyat artışlarının nedenini, enflasyon ve ücretler konusunda oynanan ve oynanmak istenen oyunları bilmek öğrenmek istemektedir. Ülkenin kalkınması, sanayileşmesi herkesten önce işçi ve işçi ailelerini ilgilendirdiği halde bütün bu ve bunun gibi konularda Türk-İş söz söyleyemez, sözlerini duyuramaz olmuştur.

Tarihin akışı değişmez. İşçi sınıfının, haklarını en iyi şekilde koruyan, en ufak meselelerine eğilen, halkının insanca yaşayacağı bir Türkiye yaratmaya çalışan devrimci sendikalarda toplanmasını hiç bir kuvvet ve oyun engelleyemez.

Türkiye'de ve hatta bütün dünyada işçi sınıfının sorunları, çıkarları bir bütündür. Türk işçisi,kendi ve kendisi gibi diğer çalışan sınıfların kurtulması, toplum düzeninde sınıfına daha iyi hizmet etmek için siyasal bir güç olarak parlamentoya ağırlık koymalı, suyun başına geçmelidir.

O zaman bütün oyunlar kendiliğinden bozulur.

ince eleyip sık dokuyalım

EN DÜŞÜK ÜCRET EN PAHALI HAYAT TÜRKİYE'DE

Son bir yıl içinde ülkemizde görülen hayat pahalılığı, geçtiğimiz ay ekmeğe yapılan zamla, az gelirliler için doruk noktasına ulaştı. Oysa yavaş yavaş katıksız ekmekle yetinmek zorunluluğuna alışmaya ya da alıştırılmaya başlayan emekçi yığınlar için ekmeğe yapılan zam, artan fiyatların ne ilki ne de sonuncusudur.

Yabancı sermayeye, yani dolara, marka, franga, sterline bağlı olarak varlık alanı bulan ekonomimiz son dünya para krizinden olumsuz yönde etkilenmiştir. Dolara bağlı olarak Türk parasında yapılan kısmi düşüş, hammadde fiyatlarını ve dolayısıyla sanayi ürünleri maliyet fiyatlarını yükseltmiştir. Bu da tüketim ve diğer maddelerin fiyatlarının artmasının gerçek nedeni olmuştur. Yabancı sermayenin boyunduruğundan kurtulmadıkça korkunç yükselen fiyatlar önümüzdeki aylarda da artış gösterecek ve emekçi yığınların sırtına kambur üstüne kambur yükleyecektir.

Halbuki fiyatların yükselmesini engelleyemeyen sermaye iktidarı, yabancı sermayeye göbeğinden bağlı patronların temsilcileri kitlelerin kafasına artan hayat pahalılığının sebebi olarak şu temelsiz görüşü sokmaya uğraşmaktadır: "HAYAT PAHALILIĞININ SEBEBİ İŞÇİ ÜCRETLERİNDEKİ ARTIŞTIR."

Ekmeğe zam yapan belediye komisyonu üyeleri de bu şartlanmanın, bu gerçekleri saptırmanın bilinçli ya da bilinçsiz etkisi altında ekmeğe yapılan zammın sebebini işçi ücretlerindeki artışa bağlayıp çıkmışlardır işin içinden.

Bu temelsiz iddia, aslında sahneye konmak istenen oyunun gerçekleşmesi için yapılmaktadır. Oyun da şudur: İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURMAK. Ekonomimizi, tekelci sermayaye bağımlı kılıp bundan komisyon alan patronlar ve onların siyasi iktidarı karaborsayı, aracılığı, malı ucuza kapatıp pahalı satmayı önlemek istemediğinden gözlerini işçi ücretlerine dikti.

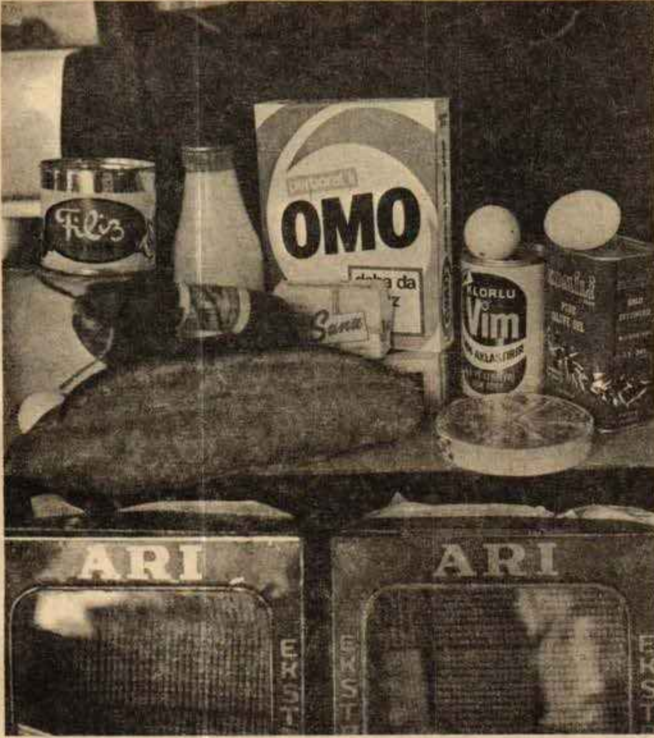
Aşağıda çeşitli ülkelerden örnekler alıp işçilerin günlük ücretleriyle temel tüketim maddeleri arasında bir kıyaslama yaptık. Görüleceği gibi işçi ücretlerinin yüksek oluşu hiç de pahalılığın nedeni olmuyor.

Örneğin Belçika resminin altında görüldüğü gibi temel tüketim maddeleri fiyatları toplamı 88 lira 60 kuruştur. Bir Belçikalı işçinin 8 saatlik ücreti ise 302 lira 40 kuruşa gelmektedir.

İngiltere'de ise, temel tüketim maddeleri toplam fiyatı 67 lira 75 kuruş, bir İngiliz işçisinin 8 saatlik ücreti ise 225 lira 60 kuruştur.

Baktıkça bir işçinin satın alamayacağı için iştahının kaçacağı ülkemiz resminin altında temel tüketim maddeleri toplamı 118 lira 50 kuruş, en yüksek saat ücretini alan bir Türk sanayi işçisinin 8 saatlik ücreti ise 44 liradır.

Diğer resimlere bakıp yorumun yapılmasını okuyuculara bırakıyor ve ücretlerimize göz dikenlerin karşısında olduğumuzu bildiriyoruz.

TÜRKİYE'DE ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET : 44 TL.

1 kutu çamaşır tozu: 550 kuruş. 1 kilo et: 30 lira. Yarım litre süt:200 kuruş 1 kilo pirinç: 12 lira. 1 kilo şeker: 5 lira. 1 kutu çay: 550 kuruş.250 gram tereyağ: 12 lira. Yarım kilo beyaz peynir: 10 lira. 250 gram margarin:250 kuruş. 1 litre zeytinyağ: 20 lira. 1 kilo patates:400 kuruş. 1 Ekmek (büyük) 2 lira. 12 yumurta: 400 kuruş. 1 kilo kuru fasülye: 900 kuruş.

TOPLAM:118.50 T.L.

JAPONYA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET:175.20 T.L.

1 kutu çamaşır tozu: 5 lira. 250 gram pastırma: 11 lira. Yarım litre süt:250 kuruş. 1 kilo pirinç: 10 lira. 1 kutu çay: 4 lira. 1kilo şeker:10 lira. 250 gram tereyağ: 750 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 10 lira. 1 litre zeytin yağı: 650 kuruş. 1 kilo patates: 2 lira. Ekmek (Aile boyu): 450 kuruş. 12 tane yumurta: 8 lira.

TOPLAM:81.00 T.L.

İSVEÇ'TE
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET:405.60 T.L.

1 kutu çamaşır tozu:450 kuruş.250 gram pastırma: 13 lira. Yarım litre süt:200 kuruş. 1 kilo pirinç: 12,5 lira. 1 kutu çay: 7 lira. 1 kilo şeker: 850 kuruş. 250 gram tereyağ: 575 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 21 lira. 250 gram margarin: 850 kuruş. 1 kilo patates: 3 lira. 1 kilo kuru fasülye: 475 kuruş. 1 ekmek (aile boyu): 700 kuruş. 12 tane yumurta: 17 lira

TOPLAM:114.50 T.L.

İNGİLTERE'DE
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET: 225.60 T.L.

1 kutu çamaşır tozu:255 kuruş. 250 gram pastırma: 610 kuruş. Yarım litre süt: 135 kuruş. 1 kilo pirinç:775 kuruş. 1 kutu çay: 335 kuruş. 1 kilo şeker: 510 kuruş. 250 gram tereyağ:525 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 10 lira. 250 gram margarin: 225 kuruş. 1 kilo patates: 250 kuruş. 1 kilo kuru fasulye: 475 kuruş. 1 ekmek(aile boyu):350 kuruş. 12 tane yumurta: 540 kuruş.

TOPLAM:67.75 T.L.

AMERİKA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET: 535.20 T.L.

1 kutu çamaşır tozu:5 lira. 250 gram pastırma. Yarım litre süt:2 lira. 1 kilo pirinç: 9 lira. 1 kutu çay: 620 kuruş. 1 kilo şeker: 925 kuruş. 250 gram tereyağ: 625 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 13 lira. 1 kilo patates:550 kuruş. 1 kilo kuru fasülye: 300 kuruş. 1 ekmek aile boyu: 525 kuruş. 12 tane yumurta: 750 kuruş.

TOPLAM:71.95 T.L.

FRANSA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET: 241.20 T.L.

1 kutu çamaşır tozu:475 kuruş. 250 gram pastırma: 15 lira. Yarım litre süt:170 kuruş. 1 kilo pirinç: 17 lira. 1 kutu çay: 7 lira. 1 kilo şeker: 525 kuruş. 250 gram tereyağ: 725 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 12 lira. 1 litre zeytinyağ: 950 kuruş. 1 kilo patates:5 lira. 1 kilo kuru fasülye: 425 kuruş. 1 ekmek (aile boyu) 525 kuruş. 12 tane yumurta: 11 lira.

TOPLAM:104.95 T.L.

KANADA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET: 471.60 T.L.

1 kutu çamaşır tozu: 425 kuruş. 250 gram pastırma: 610 kuruş. Yarım litre süt: 300 kuruş. 1 kilo pirinç: 13 lira. 1 kutu çay:5 lira. 1 kilo şeker: 780 kuruş. 250 gram tereyağ:540 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 14 lira. 250 gram margarin: 200 kuruş. 1 kilo patates: 5 lira. Kuru fasülye 1 kilo: 400 kuruş. 1 ekmek (aile boyu): 4 lira. 12 tane yumurta: 640 kuruş.

TOPLAM:79.95 T.L.

ALMANYA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET:351.60 T.L.

1 kutu çamaşır tozu 505 kuruş.250 gram pastırma:28 lira. Yarım litre süt: 225 kuruş. 1 kilo pirinç: 13 lira. 1 kilo şeker: 6 lira. 250 gram tereyağ: 675 kuruş. Yarım kilo peynir: 14 lira. 1 litre zeytin yağ: 15 lira. 1 kilo patates: 280 kuruş. 1 Ekmek (Aile boyu) 650 kuruş. Yumurta 12 tane: 10 lira.

TOPLAM:109.35 T.L.

BELÇİKA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET:302.40 T.L.

1 kutu çamaşır tozu: 475 kuruş.250 gram pastırma: 12 lira. Yarım litre süt:1 lira. 1 kilo pirinç: 14 lira. 1 kutu çay: 710 kuruş. 1 kilo şeker:13 lira. 250 gram tereyağ: 700 kuruş. Yarım kilo beyaz peynir: 12 lira. 250 gram margarin: 340 kuruş. 1 kilo patates: 2 lira.1 ekmek (aile boyu):425 kuruş. 12 tane yumurta: 13 lira.

TOPLAM:88.60 T.L.

İTALYA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET:273.60 T.L.

1 kutu çamaşır tozu: 440 kuruş. 250 gram pastırma:900 kuruş. Yarım litre süt: 230 kuruş. 1 kilo pirinç:18 lira. 1 kutu çay: 11 lira. 1 kilo şeker: 780 kuruş. 250 gram tereyağ: 10 lira. Yarım kilo beyaz peynir: 26 lira. Yarım litre zeytin yağ: 715 kuruş. 1 kilo patates: 700 kuruş. 1 ekmek (aile boyu) 370 kuruş. 12 tane yumurta: 10 lira.

TOPLAM:116.35 T.L.

RUSYA'DA
ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRET:113.30 T.L.

1 kutu çamaşır tozu:215 kuruş.250 gram pastırma: 238 kuruş. Yarım litre süt : 65 kuruş. 1 kilo pirinç: 510 kuruş.250 gram tereyağ:340 kuruş. Yarım kilo peynir: 650 kuruş. 1 litre zeytin yağ: 7 lira. 1 kilo patates: 35 kuruş. 1 ekmek (aile boyu): 180 kuruş. 12 tane yumurta: 440 kuruş.

TOPLAM:29.73 T.L.

Yalnız burada resimlere bakıp bir takım adamlar, özellikle patronlar ve onların temsilcileri, "İşçiler de tereyağı yemesin, et yemesin, süt içmeyiversin.Biz az gelişmiş bir ülkeyiz. Hadlerini bilsinler." diyebilir. Biz onlara hemen, "Bu yiyeceklerin yaratıcısı bizleriz. Onların içinde bizim alınterimiz, kol emeğimiz düğümlüdür. Ve onları yemeyi en çok hak eden de bizleriz, diyor ve artan hayat pahalılığının işçi ücretlerindeki çok az artışa bağlanması yutturmacasına son verilmesini istiyoruz.

Daralan Çember

GEL BE DOSTUM ŞÖYLE OTUR YANIMA
ZAVALLI HALİMİ SORMADAN GİTME
HAKKIMI YERLERSE SAKIN GÖZ YUMMA
HAK ADALET YERİN BULMADAN GİTME

MESLEĞİMİ SORARSAN BEN BİR İŞÇİYİM
YURT KALKINMASINDA BÜYÜK ELÇİYİM
ARI GİBİ ÇALIŞIRIM GÜÇLÜYÜM
PETEKTEN BALIMI ALMADAN GİTME

ÖRNEK Mİ SORARSIN:BOĞAZ KÖPRÜSÜ
ASYA'YI AVRUPA'YA BAĞLADI İŞÇİ
ONUNLA BERABER PENSİ ÇEKİCİ
NASIRLI ELLERİ SIKMADAN GİTME

ASLIMI SORARSAN KÖYLÜ PARÇASI
SOYDU BENİ KAHYALARI AĞASI
İÇİMİZDE BİR ÖZGÜRLÜK YARASI
KANAYAN YARAMI SARMADAN GİTME

VAY HALİNE BİZLE YARIŞ EDENE
KÖYLÜ İLE İŞÇİ HER AN EL ELE
TOPRAĞA KARIŞTI KANIM CEPHEDE
SEN DE BU SAVAŞA GİRMEDEN GİTME

İŞÇİYE ÖNEM VER OLSUN ÜRETİM
TUT ONUN ELİNDEN KALMASIN YETİM
ELLER AYA GİTMİŞ MERİH NİYETİM
GÜNEŞTEN DE ÖTE BAKMADAN GİTME

BU ÇEKTİKLERİMİZ KİMİN ESERİ
İŞÇİ NE BİR APTAL NE DE SERSERİ
ESİRGEME BENDEN DOSTLUK ELİNİ
SUÇLUYU SUÇSUZU BİLMEDEN GİTME

HAKKIMI İSTERSEM ETME İTİRAZ
İŞÇİSİZ BİR ÜLKE ASLA KALKINMAZ
HARAM YEMEK SANA BANA YARAŞMAZ
SÖMÜRÜYÜ YURTTAN SÜRMEDEN GİTME

YETER GARİP ALİ KAPAT DEFTERİ
FAKİRLİKTEN TERK EYLEDİ YAR BENİ
GÜNDEN GÜNE ŞU DARALAN ÇEMBERİ
YALVARIRIM DOSTUM KIRMADAN GİTME

ALİ ALTUNAY
TEKSTİL SENDİKASI EYÜP ŞUBESİNDEN

DIŞ DÜNYADAN SON DAKİKA

● İŞÇİLER GREVE GİDİNCE BÜTÜN İTALYA'DA RADYO, TELEVİZYON VE GÜNLÜK GAZETELER YAYIN YAPAMADI.

İtalya'da 7000 gazeteciyi temsil eden Gazeteciler Sendikası, "Basın özgürlüğünün sınırlanmak istenmesini" protesto etmek amacıyla greve gitti. Sendikanın grev çağrısına, matbaa işçileri ve televizyon personelinin de katılmasıyla İtalya'da hiçbir gazete çıkmadı, radyo ve televizyon da sustu. Sendikanın , grev kararı almasına yol açan olay, ülkede sağ görüşleriyle tanınan, Fiat Otomobil şirketinin de büyük hissedarlarından biri olan bir milyoner işadamının, İtalya'nın en büyük iki gazetesini satın almasıdır. Sendika, başının tekelleşmesinin basın özgürlüğünü tehlikeye düşürdüğünü ileri sürmektedir.

● TARIM UZMANI MI, SÖMÜRGECİ Mİ?

Birleşik Amerika Tarım Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Andrew Mair, düzenlediği basın toplantısında,her ülkenin sanayi ülkesi olamayacağını, sanayii gelişmiş ülkelerle rekabet edemeyeceği görüşünü savunmuştur. Mair konuşmasında,şöyle demiştir:
"Türkiye'nin kalkınması için tarımın katkısı lazımdır. Bana göre Türkiye'de tarım alanında büyük bir potansiyel vardır. Tarıma sanayiden daha fazla önem verilmesi gerektiği kanısındayım. Her ülke sanayici olamaz. Her ülke en iy[i] yapabileceğini yapmalıdır.

● İTALYAN TEKSTİL İŞÇİLERİ HAKLARINI ALDILAR!

800 bin tekstil işçisinin, İtalya'da iki aydan ber[i] sürdürmekte olduğu grev,işçilerin ücretlerinde önemli bir artış sağlayan yeni bir sözleşme imzalanması üzerine sona ermiştir.
Henüz sendika tarafından [o]naylanmamış olan yeni sözleşme, işçilere ücret artışından başka, bazı sosyal haklar da sağlamaktadır.
İki ay devam eden grev,ülke tekstil endüstrisini b[ü]yük ölçüde etkilemiş, baz[ı] fabrikalar kapanmıştır.

bitmeyen kavga

bu kitabı okuyalım

" Bitmeyen Kavga" adlı bu kitap, Amerika'da elma bahçelerinde elma toplayan işçilerin büyük sermayedarlarla olan hak alma mücadelelerini anlatmaktadır. Romanın kahramanı, sayısız işçi mücadelelerinde, ömür tüketmiş yiğit bir işçinin oğlu olan Cim adında bir delikanlıdır Gençtir. Tecrübesizdir. Ama inançlı yürekli ve kararlıdır. Düşünmüş taşınmış, işçilerin hak alma ve yeni bir düzen kurma mücadelesinin örgüt lü olması gerektiğine akıl erdirmiş ve bütün gücüyle mücadele saflarına katılmıştır.

Tecrübeli bir arkadaşıyla birlik te elma bahçelerindeki işçileri hak larını alabilmeleri için örgütlemeye giderler. Çünkü elma yetiştiren büyük sermayedarlar, geniş işsizler ordusuna dayanarak işçi ücretlerini düşürmekte ve emekçileri hayvan muamelesine tabi tutarak köle gibi çalıştırmaktadırlar.

Önceleri, emekçilerin arasında birlik yoktur. Hemen hemen çoğu, üç kuruş ücret alabilmek için birbirleriyle rekabet etmektedirler. Yeni gelen işçiler düşük ücretle çalışmayı kabul etmekteve sermayedarların boyunduruğuna girerek diğer işçi kardeşlerinin de ücretlerinin düşmesine yol açmaktadır. İşçilerin huzursuzluğu gün geçtikçe büyümekte dir. Fakat birlik olmaları için ken dilerine yol gösterecek kimse yoktur. İşte böyle bir ortamda Cim ve arkadaşı işçileri örgütlerler. Güçlerinin farkına varan elma toplayan emekçiler, sermayedarlardan insanca yaşayabilecekleri bir ücret verilmesini isterler. Elma bahçelerinin sahibi büyük sermayedarlar, işsizler ordusuna güvenerek bu haklı isteğin karşısına dikilirler. Amerika'nın çeşitli yerlerinden işçi getirtmeye başlarlar. Bunun üzerine emekçiler greve çıkarlar. Bütün yasal imkanlar kullanılarak grev uygulanmaya başlanır. Geniş bir çayır grev alanı olarak tesbit edilir. Çadırlar kurulur, kazanlar kaynamaya başlar. İşçiler birlik olmuş, topluca direnişe başlamışlardır. Cim ve arkadaşlarının çalışmalarıyla işçi liderleri, sömürünün farkına varmış ve nasıl mücadele edileceğini işçilere göstermiştir. Artık elmalar toplanmamaktadır. Sermayedarlar endişelidir. Ya elmalar çürüyecek, zarar edeceklerdir, ya da işçilerin hakkını verip çok fazla kar edemeyeceklerdir. Fakat elma bahçelerinin sahipleri işçilerin hakkını vermektense birliklerini parçalamıyı, ucuza çalışacak işçileri getirerek sömürülerine devam edip en fazla karı elde etmeyi seçerler.

Trenlerle vago vagon işçi gelmeye başlar. Grevci işçiler gelen yeni işçileri karşılayarak kendilerine katılmaya çağırırlar Sözcülük eden bir işçiyi sermayenin adamları kurşunlar. Bu olay işçileri birbirine daha çok bağlar. Büyük bir cenaze merasimi yaparlar. Halkın büyük bir kısmı işçilere yakınlak duymaya, haklı mücadelelerini desteklemeye başlar. Yiyecek ve para yardımında bulunurlar. Grev başarıyla sürmektedir.

Bu kitabın yazarı romanını grevcilerin yeni bir kavgaya hazırlandıklarını anlatarak bitirirken, bu kavgaların hiç bitmeyeceğini söylemekte ve "Bitmeyen Kavga" adını vermektedir. Oysa bu kavga bir gün bitecektir.

Okumak isteyen işçi arkadaşlar , bu kitabı sendikamızın Genel Merkezinden % 25 indirimli olarak (11 lira 25 kuruşa) temin edebilirler.

güldüşün
NEŞ'E KAVGANIN MUSİKİSİDİR

PARTİLER ÜSTÜ !

adres:

son bas.ta: 18.6.1973